

נחלרי נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 819
פרשת עקב תשפ"ו

רית	שבת צאת	שבת נישת	הדלקת נרות
20:49	20:12	18:59	ירושלים
20:47	20:07	19:16	תל-אביב
20:50	20:09	19:19	חיפה
20:48	20:07	19:17	באר שבע

דבר ראש הישיבה

אחדות

אנחנו מצפים לביאת המשיח · מהו כוחו של המשיח מלכותו של המשיח יכולה לבוא רק על ידינו · על ידי שמלמדים זכות על הרשעים וכולם מתאחדים

מצד הנבראים.

גם מלך המשיח שהוא ממידת המלכות אין לו מעצמו כלום, כל כוחו הוא רק מה שאנחנו בוחרים בו, רוצים אותו ומצפים שיבוא. ואם אנחנו לא נצפה למשיח, לא נמליך אותו, הוא לא יוכל להתגלות. מאידך אם נצפה למשיח, נמצא שהמשיח יבוא על ידינו ויהיה לנו חלק בביאתו, כי כל יהודי שמצפה למשיח הוא גורם שהמשיח יבוא ויש לו חלק בגאולה.

מענה מובנת השאלה "ציפית לישועה", כי הציפיה לישועה היא הגורמת להביא את המשיח, וכל אדם צריך לצפות למשיח, בכדי לקרב את הגאולה ולהיות חלק ממנה.

אז אנחנו מצפים למשיח, אבל מה נעשה בכדי לקרב את הגאולה?

גילוי האחדות

רבותינו מלמדים אותנו מהו המשיח, מהו מהות הגילוי שהוא יביא לעולם. כתוב בספרים, שהמשיח כולל, את כל נשמות עם ישראל כולו, וגם את נשמות הרשעים, משום שמהותו של המשיח הוא לגלות את האחדות בין כלל ישראל, את אהבת חיים שבין כולם, המשיח מגלה שיש קשר וחבור גם בין הצדיקים לרשעים.

ואיך המשיח מגלה את האחדות בין כולם, אומר המוכיח מפולנאה שכאשר המשיח יתגלה בעולם הוא ילמד זכות על הרשעים ויחזיר אותם בתשובה. ואמר ר' פנחס מקורין שהמשיח יחזיר בתשובה גם את הצדיקים, והכוונה היא שבכדי שתבוא הגאולה צריך שכל העולם כולו יחזור בתשובה, ורק המשיח שהוא כולל את כל נשמות עם ישראל, בכוחו להחזיר את כולם בתשובה, בין את הצדיקים ובין את הרשעים, וכאשר כולם יחזרו בתשובה, יהיה כוח למשיח להתגלות משום שיהיה אחדות בין כולם.

ומעתה כל אדם אם הוא מלמד זכות על כל אדם בעולם ואפילו על הגויים, אזי הוא בבחינת משיח, והוא מקרב את הגאולה, משום שהוא מגלה את האחדות בין כל הנבראים.

אחד מן השלשה עשר עיקרים (שמוסידים) על דברי הרמב"ם (ע"ה): "אני מאמין באמונה שלמה. בביאת המשיח. ואף על פי שיתמיהמה. עם כל זה אֶחָפָּה לוּ בְּכָל יוֹם שְׂבִיבֹא" מה שאנחנו מחכים לביאתו של המשיח "ואף על פי שיתמיהמה אם כל זה אחכה לו", בצירוף מה שאנו מלמדים זכות על כל אדם מישראל זה מקרב את ביאת המשיח ולנו יש חלק בגאולה.

נחנו נמצאים בשבוע השני משבע שבועות של נחמה, ה' מנחם אותנו ומבשר לנו שעתיד הוא לגאול את עם ישראל, ולהביא לנו את המשיח.

כתוב בספרים, שבשעה שהאדם מברך בתפילה: **'פִּי לִישׁוּעָתְךָ קִיְנוּ כָּל הַיּוֹם וּמְצַפִּים (תמיד) לִישׁוּעָה,** שיכוון לדברי הגמרא במסכת שבת (לא.'): "אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין שואלים אותו, נשאת ונתת באמונה? קבעת עתים לתורה? עסקת בפריה ורביה? **צפית לישועה?** לפלפל בחכמה? הבנת דבר מתוך דבר?"

צריך להבין, אם אני מאמין בביאת משיח מדוע אני גם צריך לצפות לו?

על ידי שנבין מהו "משיח" נוכל לדעת מדוע צריך לצפות לו.

מלכות או ממשלה

משיח זהו מלך, ומצאנו שני סוגים של מלכים, ישנו מלך וישנו מושל. מהו ההבדל בין מלך למושל, מושל - זה מי שהממשלה שלו היא על ידי כוח, על ידי כיבוש, הוא משתלט על מדינה נגד רצון התושבים, קובע בה חוקים ולוקח מיסים, זהו מושל ממשלה בכוח. לעומת זאת, הסוג השני של מלכות זה "מלך" שמוֹלך לא בכוח אלא על ידי רצון העם, באופן שעשו בחירות מי יהיה המלך והוא נבחר ברצון התושבים, התושבים אוהבים אותו ורצו שהוא ימלוך עליהם, זהו סוג מלך שלא מגיע בכוח ובשליטה, אלא אדרבה להפך, העם הם אלו שמבקשים ממנו שימלוך עליהם, שיקבע להם חוקים כדי שיוכלו להתנהג בצורה הנכונה, שינהל את המדינה ויתן עליהם מיסים כדי שכלכלת המדינה תפרח ותשגשג.

אנחנו מקרבים את הגאולה

מענה עלינו להתבונן, מלכותו של המשיח איזה סוג מלכות היא.

מלמדים אותנו חז"ל, שמלכותו של המשיח היא מסוג המלכות השנייה, מלכות שלא מגיעה מכוח ושלטון, אלא אדרבה העם הוא הבוחר במלך המשיח, ומכוח המלכת העם מקבל המשיח את הכוח למלוך.

כתוב בזוהר הקדוש, שספירת המלכות אין לה מעצמה כלום, והטעם הוא, משום שכל כוחה של מידת המלכות הוא רק מה שהיא מקבלת מאחרים.

זהו הטעם שכאשר אנחנו ממליכים את ה' ברה"א, אופן ההמלכה צריכה להיות בצורה של כיסופים וגעגועים, משום שמלכותו של ה' הוא רק על ידי כיסופים וגעגועים

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

בכי של נחמה

יותר טוב לעמינו, על מה ולמה יש בכלל תועלת לבכות מה ישופר לנו מהבכי? הרי ידועים דברי חז"ל שגזירה על המת שישתכח מן הלב, ואם עדיין לא נשכח בית המקדש מאתנו ועדיין אנו מבכים עליו, הרי שהוא לא מת והרי לכם, שסיבת הבכי שלכם היא הסיבה שאני צוחק ומשתעשע עם התקווה שנחמתנו קרובה לבוא,

ולכן אנו צמים, בוכים ומקוננים, על חורבן ירושלים ובית המקדש קרוב לאלפיים שנה, ובשבת שאחרי הצום, אנו קוראים בנביא "נחמו נחמו עמי" ונשאלת השאלה: מה קרה לנו אחרי הצום, שמיד אנו מוצאים את הנחמה? אלא מזה שהאדם ממשיך בדרך המסורה לו לעבוד השי"ת בכוח הבכי ולהתחבר עם הבכי לדור דור, התנהגותו בבכי הוא הכוח שמגלה את פנימיות הכאב שבתוכנו, וזה הגילוי מגלה לאדם בעצמו שיש לו עתיד יותר טוב, האפשרות להתחדש מחדש ואין שום ייאוש כלל,

כל אחד מאתנו יש זמנים של עליות וזמנים של ירידות. נמצאים אנו ביומי דנחמתא, ידוע שהרבה פעמים אנחנו רואים אדם שמצליח מאד ונראה לנו שאצלו הכל חד וחלק ובטוח, והוא המצליחן בכל, ואין לו שום בעיות בחיים, בכלל. אבל, כידוע לכולנו, בעצם העובדות המדברות בעד עצמן, שלא עם כל הילדים עוברים הכל חלק, לפעמים גם לבת בסמינר הייתה התמודדות לא קלה - הן העומס מהמטלות ולבגרויות, הן המבחנים, כל אחד וצרותיו שלו.

השאלה המטרידה אותנו, בפרט בתקופת בין הזמנים, איך ניתן לדלג על המחשבות המטרידות אותנו מהקשיים שעברו? איך ניתן לדלג ולא לשקוע בבוכן? שכידוע, מהניסיון זה לא מביא שום תועלת לאף אחד, האם ניתן להשתחרר מהצלקות שהילדים ספגו ממסגרת הלימודים, או מחבר בכיתה, במשך השנה שסיימו עכשיו?

ללמוד ללכת "לבד"

כי עיקר המעלה והמבחן לאדם - היא דווקא בעת הצער והקושי, וידועים דברי הבעש"ט הקדוש שהיה אומר - שמהלך הדברים הוא כך: הקב"ה רוצה ללמד את האדם ללכת, אז בתחילה הוא נותן לו את היד ומוליך אותו, צעד - ועוד צעד - כביכול הוא אומר לו: אתה רואה? אתה מסוגל!! ואלו הם "ימי האהבה" שה' מאיר לנו ומקרב אותנו. אבל, הרי זו לא חכמה ללכת כך כל החיים, אף אבא אינו רוצה חז"ל להוליך את בנו כל חייו, ע"כ מגיע שלב בו הקב"ה עוזב לאדם את היד - ומתרחק, ואלו הם "ימי השנאה", אולם כמו האב המלמד את בנו לצעוד בכוחות עצמו, כך הדבר אצל הקב"ה, כביכול אומר הקב"ה לאדם, נפלת? - אז תקום!! אם תרצה - זה יעבור, ותוכל להמשיך הלאה, כפי שאומר הנביא (מיכה ז' - ט') "גם כי אשב בחושך - ה' אור לי", הנפילה אינה איבוד ההישגים - אלא ניסיון ידעת הדברים והבנתם, היא נחמתנו בימים הללו והיא הנותנת לנו כוח לא לשקוע בבוכן העבר ולפול מהירידות שחווינו במשך הזמן, אלא למנף את הירידה לעליה וכדברי חז"ל שכל המתאבלים על חורבן בית המקדש, הם, הם יזכו לראותה בבנייה ובשמחתה. וכך בבניין בית המקדש הפרטי של כל אחד. זיכנו ה' שנזכה לקבל פני משיח צדקנו ונזכה לנחמת הכלל והפרט במהרה בימינו, אמן!

כביכול אומר הקב"ה לאדם, נפלת - אז תקום, אם תרצה זה יעבור...

אלפים שנות בכי

עלינו להתבונן היטב בפסוק הבא: "זכור תזכור ותשוח עלי נפשי, זאת אשיב אל ליבי על כן אוחיל" (איכה ג - כ, כ"א) ופירש "המחצית השקל" את הפסוק, שעצם העובדה שעדיין זוכרים את בית המקדש, והנפש שלנו משתוחח ומתאבלת על ירושלים, "זאת אשיב אל ליבי" זאת הנחמה שכל אחד ישיב אל ליבו זהו הסימן המובהק לכך שבית המקדש עודנו חי!

על אף שחלפו כבר כמעט אלפיים שנה מאז חורבן בית המקדש - ועדיין יושבים אנו ומתאבלים ומקוננים ובוכים על חורבנו, זה הסימן המובהק ההוכחה הטובה, שהבית המקדש עדיין חי, זהו שנאמר "כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה", ביאור מאמר חז"ל הוא שעצם האבילות היא ההוכחה לחיים האמיתית שעדיין מפכים בבית המקדש! ואין לך נחמה גדולה מזו.

גזירה על המת

באותו ענין ידועים דברי הגמרא:(מכות כד) שרבן גמליאל, רבי אלעזר בן עזריה, ורבי עקיבא, היו מהלכים בדרך ושמעו קול המונה של רומי התחילו הם בוכים ורבי עקיבא משחק, אמרו לו: מפני מה אתה משחק? אמר להם: ואתם מפני מה אתם בוכים? ופירש על זה רבי ישראל מצורטקוב זצ"ל יסוד חשוב והוא, שרבי עקיבא ענה לחבירו ברמז דק, מפני מה אתם בוכים? כלומר: שאם באמת אין כבר שום תקוה ואין עתיד

עוד לא מנוי?
קבל מגזין חינוך
להכרות!

היעד:
10,000 ילדים
ב-2000 בתי אב
שיצטרפו למגזין
שמחלה - מגזין הילדים
של ניצוצות

נוצר de תורה וסיפוק וחוכן איכותי לחיים
אופים יותר עם" תורת רבין הקדוש רבי נחמן,
לחיים ודלכל בני החסידות.

הרשמו עכשיו!

02-623-1218

ניצוצות

ניתן להירשם בכל
עמדות 'נדרים פלוס'
ניצוצות - טופס הרשמה

הברכה היא זאת שמשביעה

מעוררת אותו לפעול. רק אם האדם מברך לפני האכילה, ומשבח את ה' יתברך, ומודה לו, אזי הוא מעורר את הכוח העליון הרוחני, שיפעל את פעולתו ויתן לו חיות באכילת המאכל.

דברים אלו מבוארים בפרשה בפסוק "כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם" שלא הלחם, הבשר, המים, הם מחיים את האדם, אלא מוצא פי ה' הוא מחייה את האדם, כוח הדיבור של ה' הוא המתלבש במאכל, ונותן חיות לאדם. וכל זה מגיע, רק אם נברך בכוונה, ונעורר את הכוח העליון. כמו שכותב מוהר"ת, "שעיקר החיות ממוצא שכינת מוהר"ת", "שעיקר החיות ממוצא פי ה', שנמשך החיות מחי החיים על ידי הברכה שהוא מוצא פי ה', כי באתערותא דלתתא אתער לעילא".

אבל הרשעים שלא מברכים, לא נמשך להם כוח של חיות מכוח המאכל, ועל זה נאמר "צדיק אוכל לשובע נפשו ובטן רשעים תחסר" כי הרשעים כאשר הם אוכלים, לא נמשך להם החיות העליונה מהדיבור של ה', והמאכל לא מחיה אותם. ולכן הרשעים בחייהם נקראים מתים, משום שכוח החיות שמגיעה על ידי האוכל, חסר להם, לעומת הצדיקים, שצדיק אוכל לשובע נפשו.

ומעתה, אחרי שאנחנו יודעים שבאכילת תפוח, הכוונה בברכה היא הממשיכה עלינו את החיות העליונה, ומכוח זה אנחנו שבעים, כל כך פשוט לכוון במילות הברכה, להודות ולשבח לה' יתברך, שיצר את התפוח ברוך אתה ה' ... בורא פרי העץ. ועל ידי הכוונה, אנחנו זוכים לשפע החיות העליונה, ומתקיים בנו, "צדיק אוכל לשובע נפשו". ויושפע עליו חיות עליונה, ממוצא פי ה' חיי החיים. כמה נפלא לברך בכוונה!

(ליקוטי הלכות הכשר כלים הלכה ג)

מה פעמים זה קורה לנו, אנחנו חוזרים לבית עייפים צמאים ורעבים, בדרך השמש קפחה על ראשינו, באוטובוס המזוגן היה מקולקל. אנחנו נכנסים לבית, פותחים את המקרר, מוזגים כוס מים קרים, ממלמלים ברכה במהירות ולוגמים לרוויה, המקרה הזה קלאסי, מצוי מאד ומוכר לרבים, שבן אדם במיוחד בזמני לחץ ועייפות, ממלמל את הברכה במהירות כמעט בלי לשים לב מה הוא אומר. ממה זה נובע שאנחנו לא מספיק מכוונים בברכה? משום שאנחנו לא מבינים מה היא ברכה, מה פועל מספר מילים שאומרים לפני השתיה והאכילה, אם באמת בן אדם היה יודע, מהו הכוח של הברכה, היה לו הרבה יותר חשק לברך לאט ובכוונה.

מוהר"ת בליקוטי הלכות, מסביר לנו את המהות הפנימית של הברכה לפני האכילה, מה היא פועלת, ומה ההשלכות שיש לברכה על האכילה.

כשאנחנו אוכלים איזה מאכל והאוכל משיב את רעבונו, כששותים והמים מרווים את הצמאון, נראה לנו במבט הפשוט, שזה מגיע מכוח האוכל והשתיה שנכנסו לגוף, אבל האמת היא, שלא האוכל הגשמי שנכנס לגוף משיב, והשקטת הצמא, לא מהמים מגיעה. אלא באמת, בכל אוכל שהאדם אוכל, יש כוח רוחני. ומהו הכוח הזה, הכוח הזה הוא הרוחניות של ה' יתברך שנמצא בתוך כל מאכל, כי מלא כל הארץ כבודו, וה' מחיה את הכל ונמצא בכל, ובכל מאכל וכל טיפת מים, יש את הדיבור של ה', שהוא מקיים את האוכל. וכאשר נכנס האוכל לגוף האדם, הכוח המחיה מהבורא יתברך שנמצא בתוך האוכל, הוא המשיב, והוא הגורם לאדם לקבל חיות מהאוכל.

אלא מה, הכוח הרוחני המופלא הזה, שהוא חיות ה' יתברך, לא פועל לבד. אלא הברכה שלפני האכילה, היא

לצעיירי הצאן

מתאחדים ונגאליים

כל אדם אם הוא מלמד זכות על כל אדם בעולם ואפילו על הגויים, אזי הוא בבחינת משיח, והוא מקרב את הגאולה, משום שהוא מגלה את האחדות בין כל הנבראים.

מתוך מאמר ראש הישיבה

יהודי לא רשע

ס"ז שנים לפטירת הקדוש ר' אהרן מבעלזא זצ"ל • יום שלישי כ"א אב תשפ"ג - כ"א אב תשי"ז

הרוחות הזרות. גומר הוא בלבו להכנס לרבה של העיירה - ר' אהרן שיוכיח את הספר.

מוצאי שבת, ר' דוד נכנס בחרדת קודש לרבי לספר את אשר ראו עיניו, בטוח הוא שהרבה יזעק ויכאב את קדושת השבת, הן הדבר בדם לבו הוא. הרבי, הוא צועק במר נפש, הספר... אני ראיתי אותו... זליג, מספר בשבת, ור' אהרן, משיב, הבטוח אתה שראית אותו, אולי זה היה איזה גוי, אולי זה לא היה בשבת, מנסה הרבי ללמד זכות, ור' דוד מזדעק, ראיתי בטוח את זליג "רשע" שכמותו.

"רשע", "רשע" קראת לו, "רשע" קראת ליהודי נחרד ר' אהרן, בוא איתי לבקש ממנו מחילה.

יורדים יחד אל המספרה, נגש ר' אהרן לספר ואומר, אולי תוכל לעזור לי, יש לי וויכוח עם תלמידי ר' דוד, אני אומר, שבטח אתה יהודי צדיק, הוא אומר שחללת שבת, אני אומר, שבטח ר' דוד לא שם לב לשעה, הוא אומר, לא, היה זה כבר אחרי השקיעה, האם תוכל להכריע בינינו.

הספר הנבון קיבל את התוכחה, ניכר היה על פניו שמתחרט על מעשיו, ועל פחזות לבו, ומעתה כבר לא יספר עוד בשבת.

אבל ר' אהרן ממשיך ואומר, מכיוון שנראה מתוך הדברים שאתה לא סיפרת בשבת, ור' דוד "חשד" בך לשווא, וקרא לך "רשע", עליו לתרום שתי רוטל, לתיקון הנרות בשבת קודש, בבית המדרש.

ואתה ר' זליג אף שוודאי לא חללת שבת הרי כנראה שעשית איזה מעשה, שגרם לר' דוד לחשוך בך בחילול השבת, אם כן עליך מוטל לתרום רטל אחד לנרות וסיים ר' אהרן, ואני, שמקרה כזה אירע בעיירה שלי, עלי לתרום, חמש רטל לנרות.

(מקור: בוצינא קדישא)

ולת של וויכוח עלו מחלון ביתו של ר' אהרן מבעלזא, במוצאי השבת.

ראיתי אותו אני בטוח.

אתה בטוח שראית, אורק היה נדמה לך?

ראיתי, בוודאי! בוודאות מוחלטת, ראיתי את זליג!

אתה בטוח שזה היה זליג, אולי היה זה אחד מגויי העיירה?

לא, אני בטוח! בטוח בוודאות, "הרשע הזה"...

"רשע" כך אתה קורא ליהודי...

...

רשע כן אתה קורא ליהודי! ה'בעלזא רוב"

הימים, ימי טרום מלחמת העולם השנייה, רוח ההשכלה הולכת ומתפשטת לתוך העיירות הטהורות והקדושות, פה ושם ישנם כבר יהודים, שהחלו מזלזלים בדברים שבקדושה. בתחילה היה זה במנהגים שנשמרו מדורות קדומים, אח"כ בדקדוקי הלכות, והמשיך הלאה להקלות שונות ומשונות, עד שהגיעו הדברים לידי כך, שהיו עיירות, בהם היו יהודים שזלזלו, אפ'ל במצוות החמורות, פסקו מלהתפלל, להניח תפילין ואי רמסו את השבת בריש גלי. גדולי הדורות, עמדו על המשמר כל אחד

בעירו, והתאמצו ככל יכולתם למנוע מרוח הפרצים לחדור פנימה, לפגוע ולהרוס את הבנין היהודי.

הרוח הזאת, לא פסחה, על מקום משכנו של הרבי מבעלזא. גם שם, אט אט, היו מתי מעט שהחלו לזלזל בקיום המצוות, לפרוק מעליהם עולה של תורה, להקל כאן ולזלזל שם.

ערב שבת קודש, אנשי העיירה מתכוננים לשבת, מהבתים עולים אדי ריח האוכל השבתי, חסידים ואנשי מעשה מזדרזים ומטהרים עצמם בטבילה של מצווה, לקבל את השבת היתרה, העיירה כולה מתלבשת בקדושת השבת, רוממות מעין עולם הבא.

השמש כבר שקעה, השבת פורשת את כנפיה, מבית המדרש של חסידי בעלזא, נשמע, קול נגינת לכה דודי, "באו ונצא לקראת כלה, לקראת שבת מלכתא", "כגונא דאינון מתייחדין", כולם עולים ומתרוממים, באווירה העילאית של השבת הקדושה.

רק זליג הספר, ממשיך בעבודתו, אמנם, תמיד הוא משתדל לסיים את עבודתו בסמוך לכניסת השבת, אבל עכשיו, זמן קצר לפני כניסת השבת, נכנס למספרתו אחד הגויים, וביקש שיספרו באופן דחוף, הוא מוכן לשלם אפ'ל זמון רב, כיון שספר אחר אינו בנמצא. וזליג שחיי חי דוחק, יצרו בבר עליו והתפתה להצעה, "אסיים מהר, ממש בכניסת השבת", אמר וקיווה בלבו, אולם התספורת התארכה עוד ועוד, והשבת כבר נכנסה.

החסיד ר' דוד, יוצא מביתו, ממחר לבית הכנסת, "לקראת שבת לכו ונלכה"

הולך במהירות, עובר דרך השוק המרכזי, לפתע הוא נעצר בחלחה, מה!? היתכן?! האם עיניו רואות נכון, השבת כבר נכנסה, וזליג הספר עומד ומספר כאילו השמש עודנה באמצע הרקיע, האם גם לכאן הגיעו

"הבלזער רוב", ר' אהרן וקח מבעלזא זצ"ל

נולד: אלול תר"מ, לאביו המהר"ד, לאחר י"ב שנה שהיה חשוך לידים.

והי נער: התייתם מאמו בהיותו כבן שלש, הסתובב הרבה בבית סבו המהר"ז, שחיבבו מאד.

תקופת רבנותו: החל לכהן ברבנות בחודש חשוון תרפ"ז, לאחר פטירת אביו.

וילך למסעיו: ברח ממקום למקום בשנות הזעם, עד הגיעו לארץ ישראל, בט' טבת תש"ה.

נפטר: כ"א אלול תשי"ז, בלא להותיר זרע, ומנוחתו כבוד, בחלקת הרבנים בהר המנוחות.

מנהגו היה, כאשר היה שומע בשבת מחלון ביתו בתל אביב, את קול שאון המכונות, היה מלמד זכות ואומר "מזל טוב" - אם מחללים שבת כנראה לצורך לידה. פעם קרה ועברה משאית, ור' אהרן כדרכו אומר "מזל טוב" אמרו לו הגבאים, "זה משאית, לא מכונת?" ענה ואמר "נו, ואם אין לו מכונת הוא לא יסע לבית החולים במשאית"!

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עשיוי חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקוה מבואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון!

8L

LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באומן

שמה שכתוב בפנקס הקהילה, קדוש הרבה יותר ממה שכתוב בתורה.

...

פעם בעיר דווינסק בכה החזן בכי תמרורים בתפילת יום הכיפורים, הגאון ה"רוגוטשובער" הרגיש שהבכי אינו לפני ולפנים, אלא משחק חיצוני בעלמא, והדבר הפריע לו מאד, שהרי מוטב בלא בכי מבכי של שחוק. ניגש אליו בשקט ולחש לו, "די תפסיק לבכות אני מבטיח שגם אם לא תבכה תקבל את כל הכסף מיד במוצאי יום הכיפורים..."

...

מעשה בילד שהלך עם אביו לבית הקברות, להתפלל על קברי צדיקים, הילד הסתובב בין הקברים וראה שכתוב על הקברים, פ.ג צדיק וישר, פ.ג הגאון המופלא, פ.ג איש החסד, פנה הילד לאביו בשאלה - "מדוע רק הצדיקים הם אלו שנפטרים"?...

מ עשה בעשיר אחד שהגיע לפני ר' יעקב מראזמין והתלונן: "אני מאד עייף ממצות הצדקה, אני נותן ושוב נותן, מספר פעמים ביום ואין לדבר סוף",

ענה לו הרבי: "ולאכול אתה לא עייף? הרי כל יום אתה אוכל וחוזר ואוכל ואין לדבר סוף".

התפלא העשיר על דבריו ואין יחיה האדם בלי אוכל?,

ענה לו הרבי ואין יחיה האדם בלי צדקה?

...

כאשר התמנה ה"שאגת אריה", לרב בקהילת מין, ביקש מראשי הקהל את פנקס הקהילה, וכתב בו את עשרת הדברות, התפלאו ראשי הקהילה ושאלו אותו, מדוע הוא עושה כן, השיב ה"שאגת אריה", שהיות והוא היה רב כבר בכמה קהילות, מניסיונו הוא ראה

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ': מגזין הלב לכל המשפחה

האוצר כבר נמצא בתוכם!

מדבר דיבורים פשוטים ומי שרוצה בא לשמוע! הוא לא הקטיב לי, סיים לצעוק ויצא כעס גדול.

"לעשיר הזה הייתה בת נשואה שבמשך עשר שנים לא היו לה ילדים וגדולי הרופאים לא נתנו לה סיכוי להיפקד, הבנים שלו התחילו ללחוץ עליו שיבוא לאומן ואולי זה יפעל ישועה. אחרי הרבה לחצים ותחנונים הוא בא לאומן בעל כורחו, כי מה לא יעשה אדם למען בתו, מה גם שהוא הרי ספרדי ובתוך תוכם הם מאמינים גדולים. ולא יאומן הנס קרה, תשעה חודשים מאז ביקר אב המשפחה בציון רביה"ק ילדה בתו בן בריא ושלם, מאז הוא הפך למקורב מאוד לרביה"ק וזה רק סיפור אחד..."

הם באים כי הם מחפשים את העיקר. רבי סעדיה אלחד

מה מושך בחור צעיר מצליח בעסקים רחוק מיהדות לבוא לר"ה לאומן? "הם באים כי הם מחפשים את העיקר", אומר הרב סעדיה בכובד ראש, "כמו בסיפור 'האוצר תחת הגשר' הם מחפשים איזה אוצר פנימי שהם מרגישים שחסר להם, ורביה"ק באומן מראה להם שהאוצר הזה כבר נמצא בתוכם רק צריך להשתמש בו, וזה אני חושב המתנה הכי גדולה שיש לנו מרבינו!

(מגזין 'ניצוץ' תשרי תשע"ט)

ב מונטריאול יש משפחה לבנונית עשירה מאוד שהילדים שמה, בחורים בשנות העשרים, התחילו להתקרב לקהילה, לשמוע שיעורים בספרי רבינו, וגם נסעו לאומן.

"אב המשפחה, עשיר מופלג", מספר המפיץ הגדול הרה"ח רבי סעדיה אלחד, "לא מצא חן בעיניו בכלל העניין. הוא שלח את אשתו לבלוש מה אני מדבר בשיעורים ואין אני מושך את ילדיו הרחוקים מיהדות לחסידות. היא הגיעה לשיעור השבועי בליקוטי מוהר"ן, בוחנת את דיבורי, מתכוונת לתפוש אותי בדיבורי 'המיסיונריים' אלא שאחרי השיעור היא באה אלי ואמרה לי 'הרב אפשר לבוא גם שבוע הבא'?"

אמרתי 'בשמחה'. 'שבוע אחר כך היא חזרה עם עוד כמה חברות, כך זה חזר על עצמו כמה שבועות ברציפות. שבוע אחד, פתאום באמצע השיעור, נכנס אב המשפחה היא והתחיל לצעוק עלי בקול גדול: 'לקחת לי את הילדים, עכשיו גם את אשתי אתה לוקח?! תתבייש לך. מי זה הרבי נחמן הזה? מה זה האומן הזה? אצלנו בעדה לא שמעו מעולם דברים כאלה'. הוא הקים מהומה גדולה. ישבתי מולו שליו ואמרתי: 'אני לא לוקח לך כלום, אני

פתגם השבוע

כשנתנהג עם ילדנו בנחת נזכה שדברינו יתיישבו על לבו

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

מפולין החרבה לכותל המערבי

קראקובסקי מפשדבורז'. למן הרגע הראשון שבתה דמותו של ר' אפרים'ל את לבו, "כשראה את גאונותו וחסידותו, תמימותו, ענוותנותו ומאור פניו – ידע כי כאן, במחיצת חסידים שכאלו, מקומו. (ברבות הימים, ילקט ר' יעקב דוב את מכתבי רבי אפרים'ל וידיפסם בספר הנודע 'עונג שבת')."

יכרונות הילדות בעיר פלוצק שבפולין לא עזבו אותו לרגע, העיירה הקדושה חכמיה ורבניה עוד התהלכו מול עיניו אבל אחרי שהכל נשרף והוא ניצל, כאן בעיר תל אביב הייתה חסרה לו אש החסידות, בלב משתוקק ומתגעגע הוא החליט לעלות לשפוח את ליבו בכותל המערבי אולי שם ימצא מזור לנפשו.

המשפחה ניצלה בוס

החודש חל יום היאצרייט של החסידי רבי יעקב דב זצ"ל אוד מוצל מאש, מחסידי ברסלב בירושלים בדור הקודם, רבי יעקב דב נולד בעיירה פלוצק שבפולין, עוד בימי נעוריו, ניכר בשקידתו הגדולה בתורה. בנוסף התבלט בכשרון גנינה מיוחד, ובילדותו היה שר במקלהת בית הכנסת שבעיירת מכורתו.

מיד עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, עיירתו של ר' יעקב דב הייתה בקו האש הראשונה ורובם של יהודי העיירה נלקחו למחנות ההשמדה לבלי שוב, השם יקום דמם, אך ר' יעקב, יחד עם בני משפחתו ניצל בניסי ניסים מהחורבן הגדול שפקד את עיירת מגוריהם כמו שאר עיירות פולין.

בבואו ארצה, כאשר היה לו קשה נער חסידי להסתגל לאווירת החולין של עיר תל אביב, שבה השתקעה משפחתו. נפשו נכספה לעבודת ה' בלהט דקדושה, ומשמיים כיוונו את צעדיו אל אש הקודש היוקדת בברסלב.

היה זה לאחר היכנסו לעול המצוות, השתוקק להתפלל סמוך למקום שריד מקדשנו. הוא עשה את הדרך לבדו, בקשיי התחבורה של הימים ההם, ירושלימה, שם התפנק על אבני הכותל, כאשר אחת שואלת נפשו: להדבק בתורה הקדושה ובריאת ה' טהורה.

פגישה גורלית

אך סיים את תפילתו, וההשגחה העליונה הפגישה בינו ובין רבי שמואל מרדכי קורנבליט, מיקירי חסידי ברסלב. הנער ראה לפניו יהודי שיראתו ושמתחו קורנים מפניו, ושיחה לבבית התפתחה ביניהם. ר' שמואל מרדכי הרווח את הבחור הצעיר הצמא לקרבת ה' במימיו הטהורים של הנחל נובע, ומני אז החלה התקרבותו לדרך רבינו הקדוש.

כשהגיע אל בית מדרשם של חסידי ברסלב בעיר העתיקה בירושלים, פגש בחסיד המופלא רבי אפרים

מהניצולים היחידים: ילדים הורים בפלוצק שבפולין לפני המלחמה

בהגיעו לפרקו, נשא לאישה את בתו של ר' שמואל מרדכי שעל ידו זכה להתודע אל חסידות ברסלב.

נס גלוי בציון הקדוש

כחסיד נאמן לרבו, נכסף להתפלל במקום ציונו הקדוש באומן, ואכן, למרות שהיו אלה ימי השלטון הקומוניסטי, וגבולות אוקראינה נחשבו לבלתי עבירים, עלה בידו להגיע יחידי ובהיחבא לאומן, כשכל נסיעתו רצופה השגחה פרטית גלויה.

עם קריסת ה"קומוניזם" ופתיחת שערי הציון, היה מהנוסעים הקבועים ל"קייבוץ" ראש השנה באומן.

באחת מנסיעותיו זכה לנס גלוי, היה זה כאשר לקתה השמיעה באוזנו, המצב התדרדר עד כדי כך, שהרופאים אמרו נואש. בשעה שעמד ר' יעקב מול ציון רבינו, נפתח סכר לבו, והוא קרא ברגש: "רבי! אינני יכול לשמוע את התורות הקדושות שלכם אשר אני לומד, מבקש הנני שתמליצו עבורי למעלה שאזכה לרפואה שלמה."

"כאשר פסעתי פסיעות אחדות מהציון הקדוש", סיפר לאחר מכן, "נפתחה פתאום שמיעתי מחדש" והי לפלא.

בתשעה באב, שנת תשנ"ז נפטר ר' יעקב דב, ונטמן בהר הזיתים, לצדם של רבי אפרים'ל קראקובסקי וחמיו רבי שמואל מרדכי קורנבליט, זכר צדיקים לברכה.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצה'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות
"נחלי המשפט"

בית דין אזרחי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מ"ץ ודין, ראש ש"יבת נחלי נצה)

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396